

Głębokie sieci neuronowe

Głębokie sieci neuronowe - Plan

1. Głębokie MLP (DNN)
2. Sieci splotowe (CNN)
3. Sieci rekurencyjne (RNN) i uczenie sekwencji
4. Autoenkodery (AE), Deep belief network (DBN)
5. Generative Adversarial Networks (GAN)
6. (?) Deep Reinforcement Learning (RL)

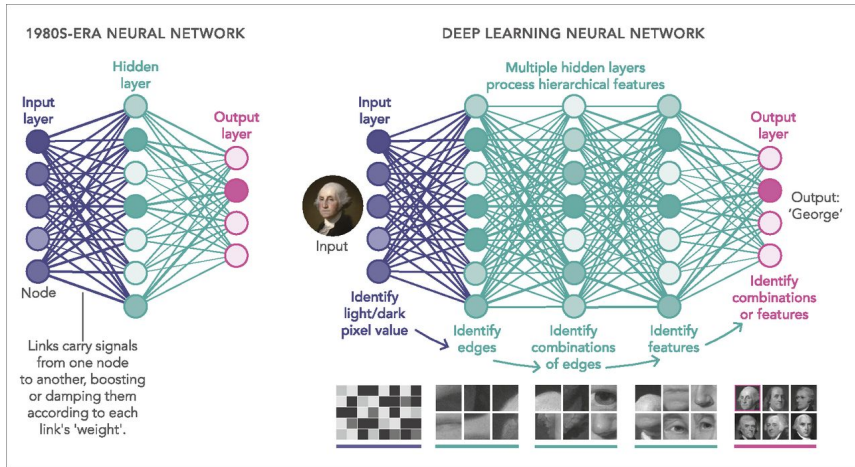
Literatura

- [1] Ian Goodfellow, Yoshua Bengio and Aaron Courville, *Deep Learning*. MIT Press, 2016,
<http://www.deeplearningbook.org>
- [2] Michael Nielsen, *Neural Networks and Deep Learning*,
<http://neuralnetworksanddeeplearning.com/>
- [3] Denny Britz, *Deep Learning Glossary*,
<http://www.wildml.com/deep-learning-glossary/>

Głębokie uczenie - metody uczenia maszynowego, które

- zbudowane są z **wielu warstw realizujących nieliniowe transformacje**
- tworzą **model hierarchiczny**
warstwy odwzorowują kolejne poziomy abstrakcji, najniższe warstwy tworzą reprezentując najprostszych cech z (surowego) sygnału wejściowego, wyższe warstwy - generują bardziej ogólne koncepty bazując na relacjach z poprzednich warstw.

Hierarchia reprezentacji

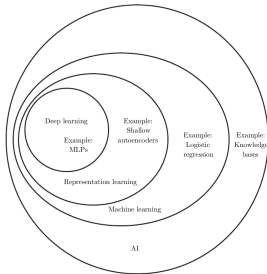

Rys: What are the limits of deep learning? by Mitchell Waldrop

Representation learning

Metody uczące się reprezentacji

metody uczenia maszynowego posiadające mechanizmy automatycznego tworzenia takiej reprezentacji danych (ekstrakcji cech), która istotnie poprawia zdolność algorytmów w rozwiązywaniu poszczególnych zadań.

Głębokie vs. płytkie uczenie

Krótką (nieformalna) definicja: głębokie uczenie, gdy model ma więcej niż 2 nieliniowości od wejścia do wyjścia

Płytkie modele

- do 2 warstw (nieliniowych transformacji), np. regresja logistyczna, SVM, MLP z jedną warstwą ukrytą
- wymagają odpowiednio przygotowanych cech

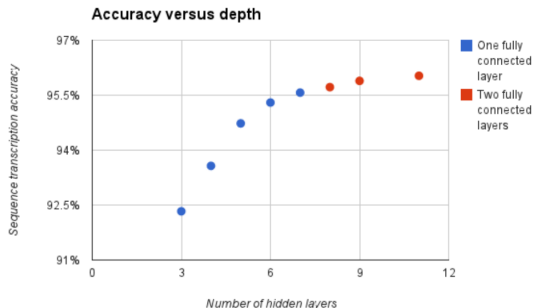
Głębokie modele

- więcej niż 2 warstwy przetwarzania, np. wielowarstwowe MLP, sieci rekurencyjne RNN, sieci splotowe CNN
- model hierarchiczny, wiele transformacji od wejścia do wyjścia
- każda „warstwa” tworzy reprezentację danych na innym poziomie abstrakcji
- możliwość pracy na surowych danych, modele end-to-end

Po co nurkować w głąb?

- **Uniwersalny aproksymator:** sieć MLP z jedną warstwą ukrytą jest w stanie aproksymować dowolną funkcję z dowolną dokładnością
- Deep learning nie taki prosty, problemy nie tylko z treningiem ale z interpretacją działania modeli
- Po co więc tworzyć głębsze sieci?
- „Płytkie” modele wymagają o wiele (wykładniczo) więcej neuronów
- „Płytkie” a szerokie modele łatwiej się przetrenowują, nie są w stanie odszukać lepszego rozwiązania
- Złożone problemy wymagają złożonych modeli

Głębokość a poprawność klasyfikacji

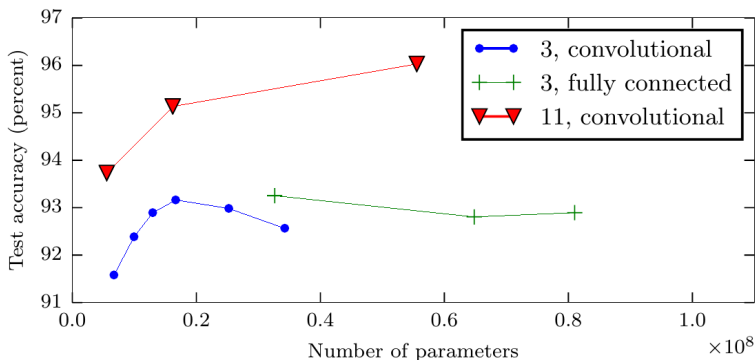
Street View House Numbers dataset (SVHN)
200k numerów domów

Głębokość niezbędna do zbudowania odpowiedniej reprezentacji i osiągnięcia lepszej poprawności

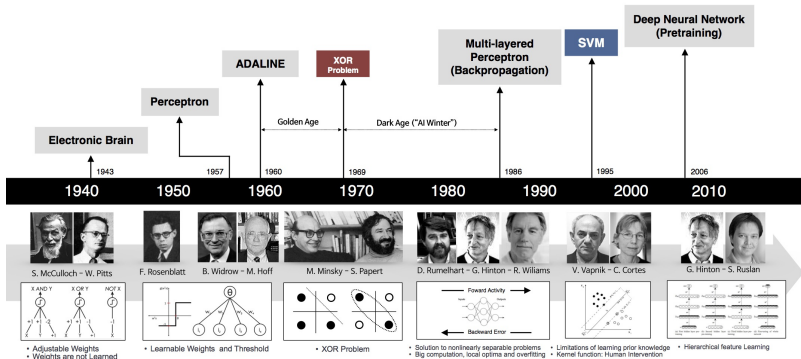
Goodfellow, et al. (2014) Multi-digit Number Recognition from Street View Imagery using Deep Convolutional Neural Networks

Głębokość ma znaczenie

Zwiększanie liczby parametrów płytkich modeli nie wystarczy do osiągnięcia poprawności modeli głębokich
Głębokość może mieć większe znaczenie od liczby parametrów modelu

Goodfellow, et al. (2014) Multi-digit Number Recognition from Street View Imagery using Deep Convolutional Neural Networks

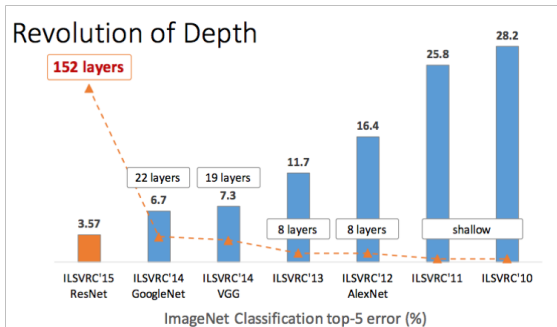

Geoffrey E. Hinton, et.al. „A fast learning algorithm for deep belief nets”, 2006
 R. Salakhutdinov, G. Hinton „Deep boltzmann machines”, 2009

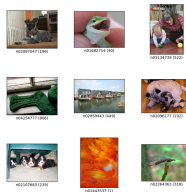
https://beamandrew.github.io/deeplearning/2017/02/23/deep_learning_101_part1.html

State of art results

👉 ImageNet Large Scale Visual Recognition Challenge (ILSVRC)

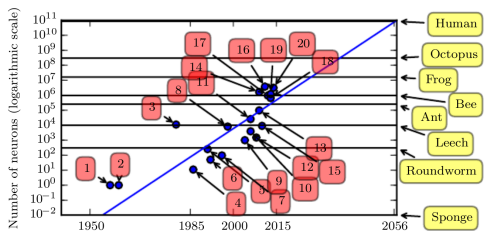
Dane ImageNet 2012:
klasyfikacja obrazów,
trening 1.26 M zdjęć,
1000 kategorii, poziom
człowieka 5%

- klasyfikacja obrazów 👉 Are we there yet?
- rozpoznawanie mowy 👉 WER are we?

Rys: 👉 *The revolution of deepth, Armando Vieira*

Ilość neuronów w modelach neuronowych

1. Perceptron (Rosenblatt, 1958, 1962)
2. Adaptive linear element (Widrow and Hoff, 1960)
3. Neocognitron (Fukushima, 1980)
4. Early back-propagation network (Rumelhart *et al.*, 1986b)
5. Recurrent neural network for speech recognition (Robinson and Fallside, 1991)
6. Multilayer perceptron for speech recognition (Bengio *et al.*, 1991)
7. Mean field sigmoid belief network (Saul *et al.*, 1996)
8. LeNet-5 (LeCun *et al.*, 1998b)
9. Echo state network (Jaeger and Haas, 2004)
10. Deep belief network (Hinton *et al.*, 2006)
11. GPU-accelerated convolutional network (Chellapilla *et al.*, 2006)
12. Deep Boltzmann machine (Salakhutdinov and Hinton, 2009a)
13. GPU-accelerated deep belief network (Raina *et al.*, 2009)
14. Unsupervised convolutional network (Jarrett *et al.*, 2009)
15. GPU-accelerated multilayer perceptron (Ciresan *et al.*, 2010)
16. OMP-1 network (Coates and Ng, 2011)
17. Distributed autoencoder (Le *et al.*, 2012)
18. Multi-GPU convolutional network (Krizhevsky *et al.*, 2012)
19. COTS HPC unsupervised convolutional network (Coates *et al.*, 2013)
20. GoogLeNet (Szegedy *et al.*, 2014a)

Liczba neuronów podwaja się co 2.5 roku

Rys: Goofellow, 2016 [1]

Wszędzie AI

- rozpoznawanie obiektów (twarzy, emocji), etykietowanie i lokalizacja obiektów
- automatyczne tłumaczenie, analiza tekstu, mowy, chatboty
- przewidywanie wyników wyborów, trzęsień ziemi, ...
- sterowanie robotami, samochodami, gry komputerowe (AlphaGo, AlphaStar)
- kompresja sygnałów, rekonstrukcja odszumianie sygnałów, odszumianie, kolorowanie czarno-białych filmów, ...
- generowanie i synteza sygnałów: muzyki, obrazów, tekstu, pisma ręcznego, mowy, kodu komputerowego,
- AI tworzące AI (Google AutoML), AI rozmawiające z AI (Google Duplex)
- 🖐️ 30 amazing applications of deep learning

DNN

Głębokie MLP

MLP przypomnienie

Typy neuronów

- liniowe, sigmoidalne, tanh
- funkcje sigmoidalne nasycają się, co utrudnia optymalizację
- ReLU, Maxout

Optymalizacja metodami spadku gradientu lub innymi:

- wsteczna propagacja
- SGD, trening z momentem, RPROP
- metody 2 rzędu: Newtona, Levenberg-Marquarda, gradientów sprzężonych
wymagają obliczenia Hessianu lub Jakobianu
- Adam, AdaGrad, moment Nesterova

Metody regularyzacji:

- L_1 , L_2 , wczesne zatrzymanie
- dropout, batch normalization, gradient clipping, data augmentation,

Funkcje kosztu - przypomnienie

Błąd średniokwadratowy (MSE)

$$E = \frac{1}{N} \sum (f(\mathbf{x}) - y)^2$$

- problemy aproksymacji (wyjścia ciągłe)
- liniowe neurony wyjściowe

Entropia krzyżowa, Cross-Entropy (CE)

$$E = - \sum y \log f(\mathbf{x})$$

- klasyfikacja (wyjścia binarne)
- softmax lub sigmoidalne neurony wyjściowe

Wsteczna propagacja błędu

1. Zainicjuj wagi $w_{ij}^{(k)}$ małymi losowymi wartościami
2. Dopóki nie spełniony warunek stopu wykonuj
 - propagacja sygnału od wejścia do wyjścia

$$o_i^{(K)} = \sigma \left(\sum_j w_{ji}^{(K)} o_j^{(K-1)} \right)$$

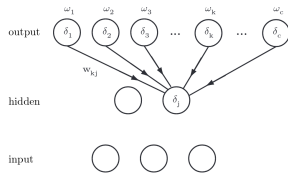
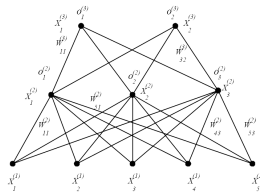
- propagacja sygnału błędu od warstwy wyjściowej do wejściowej

$$\delta_i^{(K)} = \sum_j \delta_j^{(K+1)} w_{ij}^{(K)}$$

- aktualizuj wagi

$$\Delta w_{ij}^{(K)} = \eta \delta_j^{(K)} o_i^{(K-1)}$$

Sieci Neronowe

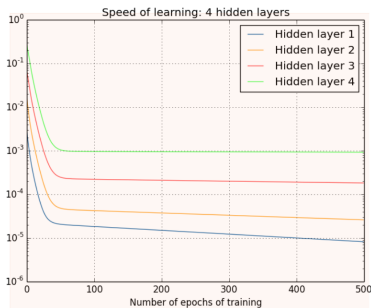
Problemy związane z uczeniem (głębokich) sieci

- **zanikający gradient** - błąd propagowany od warstwy wyjściowej zanika przy niższych warstwach
- funkcje ograniczone (sigmoidalna, tangens hiperboliczny) „nasycają się” i posiadają niezerowy gradient tylko w wąskim przedziale aktywacji bliskim 0
- **przeuczenie** - większa liczba parametrów sprzyja przetrenowaniu, wymagane są techniki regularyzacyjne
- większa ilość parametrów + duże dane → długi czas uczenia i duże wymagania dotyczące pamięci

Zanikający gradient

Przykład:

MNIST data, MLP 784x30x30x30x30x10, regularyzacja $\|\mathbf{w}\|^2$

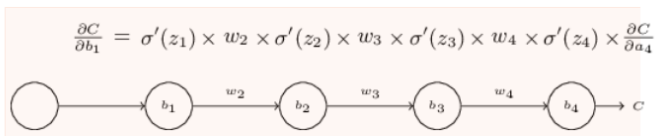

Szybkość uczenia $\|\delta\|$ drastycznie maleje w głębszych warstwach

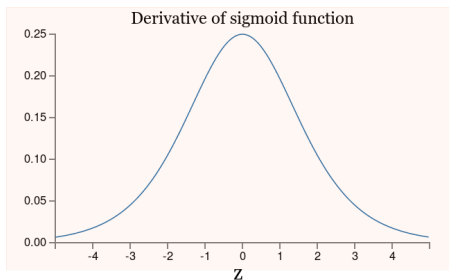
Nielsen, 2016 [2]

Znikający gradient

Przykład: sieć 1 x 1 x 1 x 1

gdy $|w_j| < 1$ wówczas $|w_j \sigma'(z_j)| < \frac{1}{4}$

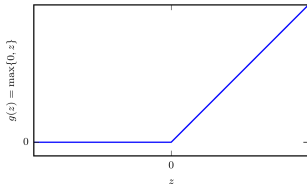

Problem niestabilnego gradientu

- gradient w niższych warstwach zależy od wartości wag, aktywacji i gradientów w warstwach wyższych
- **eksplodujący gradient**
gdy $w_i \gg 1$ oraz $z_i \approx 0$ wówczas $|w_i \sigma'(z_i)| > 1$, może to owocować bardzo dużymi gradientami w początkowych warstwach
- znikający i eksplodujący gradient to przypadki szczególne **problemu niestabilnego gradientu** -> wartości gradientów w poszczególnych warstwach mogą znacznie się różnić, warstwy uczą się z różnym tempem

Rectified linear unit (ReLU)

$$g(z) = \max(0, z), \quad g'(z) = \begin{cases} 1 & \text{dla } z > 0 \\ 0 & \text{dla } z < 0 \end{cases}$$

X. Glorot, A. Bordes and Y. Bengio (2011). Deep sparse rectifier neural networks

Korzyści ReLU

- gradient nie znika, gdy jednostka jest aktywna, ograniczenie problemu znikającego gradientu
- fragmentami liniowa, skuteczniejsza optymalizacja metodami gradientowymi
- efektywna obliczeniowo: mnożenie, dodawanie, warunek
- głębokie sieci ReLU nie wymagają pre-treningu (Galrot, 2011)
- rzadka reprezentacja (*sparse representation*)

X. Glorot, A. Bordes and Y. Bengio (2011). Deep sparse rectifier neural networks

Sparse representaion

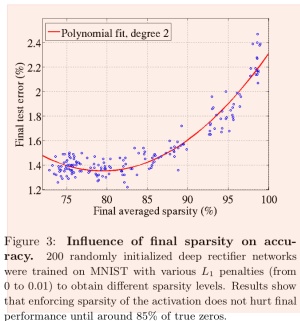
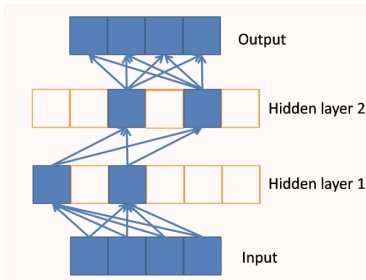

Figure 3: **Influence of final sparsity on accuracy.** 200 randomly initialized deep rectifier networks were trained on MNIST with various L_1 penalties (from 0 to 0.01) to obtain different sparsity levels. Results show that enforcing sparsity of the activation does not hurt final performance until around 85% of true zeros.

Rzadka reprezentacja dodaje nadmiarowość do modelu, zmiana wywołana przez dany wektor treningowy wprowadza zmiany tylko w podzbiorze neuronów

ReLU networks results

Neuron	MNIST	CIFAR10	NISTP	NORB
<i>With</i> unsupervised pre-training				
Rectifier	1.20%	49.96%	32.86%	16.46%
Tanh	1.16%	50.79%	35.89%	17.66%
Softplus	1.17%	49.52%	33.27%	19.19%
<i>Without</i> unsupervised pre-training				
Rectifier	1.43%	50.86%	32.64%	16.40%
Tanh	1.57%	52.62%	36.46%	19.29%
Softplus	1.77%	53.20%	35.48%	17.68%

Garlot, *Deep Sparse Rectifier Neural Networks*, 2011

Problemy ReLU

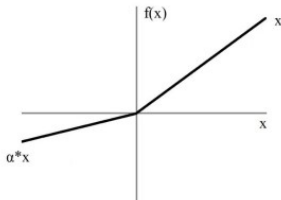
- nie jest różniczkowalne dla $z = 0$
- nie jest symetryczna i wycentrowana w 0
- nieograniczona, może powodować nieograniczony wzrost wartości aktywacji
- **problem umierających ReLU** - gdy neurony osiągną stan permanentnego braku aktywacji $g(z) = 0$ i ich wagi nie są modyfikowane w trakcie uczenia
- druga pochodna równa 0

Uogólnienia ReLU

- **Absolute ReLU** (Jarret, 2009), $g(z) = |z|$ skuteczna w szczególnych zastosowaniach dla obrazów z symetrią
- **Leaky ReLU** (Maas, 2013), wprowadza małą ($\alpha = 0.01$) wartość aktywacji dla $z < 0$

$$g(z) = \begin{cases} z & \text{dla } z > 0 \\ \alpha z & \text{dla } z < 0 \end{cases}$$

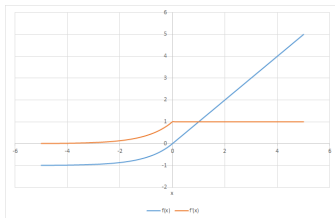
- **Parametric ReLU** α podlega optymalizacji w trakcie uczenia

Modyfikacje ReLU

- **Noisy ReLU** dodaje niewielki szum z rozkładu normalnego
- **Exponential linear unit (ELU)** (Clevert, 2015), średnia aktywacja bliższa 0, szybsza zbieżność w stosunku do ReLU

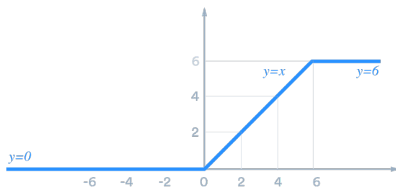
$$g(z) = \begin{cases} z & \text{dla } z > 0 \\ \alpha(e^z - 1) & \text{dla } z < 0 \end{cases} \quad g'(z) = \begin{cases} 1 & z > 0 \\ \alpha e^z, & z < 0 \end{cases}$$

Rys: ELU as a Neural Networks Activation Function by Sefik

ReLU6

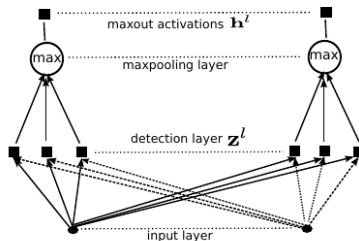
$$g(z) = \begin{cases} 6 & \text{dla } z > 6 \\ z & \text{dla } 0 < z < 6 \\ 0 & \text{dla } z < 0 \end{cases}$$

Górne ograniczenie przyspiesza tworzenie rzadkiej reprezentacji,
dobre wyniki na CIFAR-10 (Krizhevsky)

Maxout

$$g_i(\mathbf{z}) = \max_{j \in G_i} z_j$$

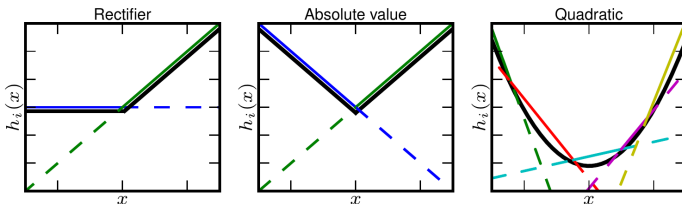
Zwraca wyjście najaktywniejszego neuronu z grupy k neuronów w warstwie, gdzie G_i to zbiór indeksów i -tej grupy

$$g'(z_j) = \begin{cases} 1 & \text{dla } j = \arg \max_i z_i \\ 0 & \text{dla } j \neq \arg \max_i z_i \end{cases}$$

Rys: Paweł Swietojanski, *Investigation of maxout networks for speech recognition*.
Goodfellow, et al, (2013). "Maxout Networks". *JMLR WCP*. 28 (3): 1319–1327.

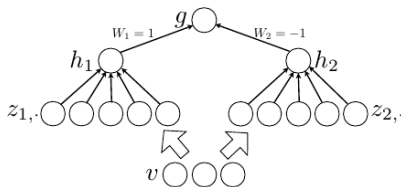
Maxout

- realizuje funkcję wypukłą fragmentami liniową złożoną z k fragmentów, kształt funkcji jest adaptowany w treningu

- ReLU i PReLU to szczególne przypadki Maxout
- fragmentami liniowa
- utrata rzadkiej reprezentacji (większość neuronów ma niezerowe wyjścia) - jednak gradient jest bardzo rzadki

Sieć Maxout

- złożenie funkcji wypukłych pozwala zamodelować dowolną funkcję ciągłą
- sieć z neuronami maxout jest uniwersalnym aproksymatorem
- aktywacja zależy od grypy wag, więc wprowadza do modelu redundancję, która pozwala niwelować fenomen „katastrofalnego zapomnienia”, gdy sieć zapomina wyuczone wcześniej wzorce

Rys: Goodfellow, et al, (2013). "Maxout Networks". JMLR WCP. 28 (3): 1319–1327.

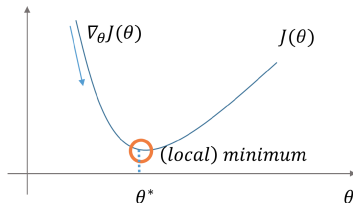
Maxout netowrk on MNIST

METHOD	TEST ERROR
RECTIFIER MLP + DROPOUT (SRI-VASTAVA, 2013)	1.05%
DBM (SALAKHUTDINOV & HINTON, 2009)	0.95%
Maxout MLP + dropout	0.94%
MP-DBM (GOODFELLOW ET AL., 2013)	0.91%
DEEP CONVEX NETWORK (YU & DENG, 2011)	0.83%
MANIFOLD TANGENT CLASSIFIER (RIFAI ET AL., 2011)	0.81%
DBM + DROPOUT (HINTON ET AL., 2012)	0.79%

Goodfellow, Maxout Networks, et al., 2013

Optymalizacja spadkiem gradientu

$$\mathbf{w} \leftarrow \mathbf{w} - \eta \nabla E$$
$$E = \frac{1}{N} \sum_{\mathbf{x}} E(f(\mathbf{x}), y)$$

- **Batch gradient descent** - dla całego zbioru, niepraktyczne dla dużych danych
- **SGD** *on-line* - stochastic gradient descent dla $N = 1$, duża wariancja
- **SGD** *mini-batch* estymacja błędu na podstawie paczki zawierającej n losowych przypadków

Jak dobrać stałą uczenia η ?

Rys: S. Ruder, „Optimising for Deep Learning”

SGD z pędem (momentum)

$$w(t+1) = w(t) - \eta \nabla E(t) + \gamma \Delta w(t)$$

- $v(t) = \Delta w(t)$ prędkość uczenia akumuluje historyczne wartości gradientów (średnia krocząca)

$$v(t) = \gamma v(t-1) - \eta \nabla E(t)$$

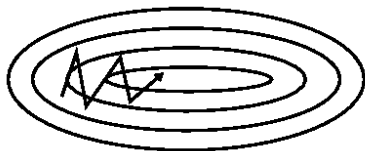
$$w(t+1) = w(t) + v(t)$$

- pęd zwiększa krok, gdy gradient nie zmienia kierunku
- redukuje oscylacje (spowalnia uczenie), gdy gradient zmienia kierunek
- gdy $\nabla E = 0$ wagi są nadal modyfikowane (bezwładność)
- typowo współczynnik $\gamma = 0.9$

Przyspieszenie zbieżności SGD za pomocą momentu

SGD bez momentu

SGD z momentem

Nesterov accelerated gradient (NAG)

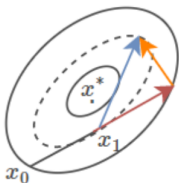
$$\begin{aligned}v(t) &= \gamma v(t-1) - \eta \nabla E(w(t) + \gamma v(t-1)) \\w(t+1) &= w(t) + v(t)\end{aligned}$$

- gradient ∇E jest liczony dla przybliżonej przyszłej pozycji $\hat{w}(t) = w(t) + \gamma v(t-1)$
- trening szybciej jest w stanie zareagować na zmiany gradientu

Nesterov, Y. (1983). A method for unconstrained convex minimization problem with the rate of convergence $o(1/k^2)$. Doklady ANSSSR (translated as Soviet.Math.Docl.), vol. 269, pp. 543– 547.

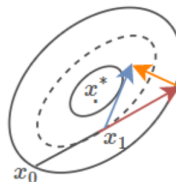
Polyak vs Nesterov

Polyak's Momentum

$$x_{t+1} = x_t - \alpha \nabla f(x_t) + \mu(x_t - x_{t-1})$$

Nesterov Momentum

$$x_{t+1} = x_t + \mu(x_t - x_{t-1}) - \gamma \nabla f(x_t + \mu(x_t - x_{t-1}))$$

Dla małych wartości η metody stają się równoważne

Rys: Ioannis Mitliagkas, *Theoretical principles for deep learning*, 2018

AdaGrad (Duchi, 2011)

$$w(t+1) = w(t) - \frac{\eta}{\sqrt{v(t)}} \nabla E(t)$$

gdzie $v(t)$ akumuluje kwadraty **wszystkich** historycznych wartości gradientów

$$v(t) = v(t-1) + [\nabla E(t)]^2 = \sum_{t' < t} [\nabla E(t')]^2$$

- **efektywna stała uczenia** ustalana dla każdego optymalizowanego parametru
- domyślna wartość $\eta = 0.01$, zazwyczaj nie wymaga zmiany
- strome spadki $\rightarrow$ duży gradient $\rightarrow$ mniejszy krok uczenia
szybka zbieżność dla funkcji wypukłych
- wada: mianownik może szybko przybrać duże wartości, co powoduje przedwczesny zanik uczenia (problem ten niwelują

Duchi, J., Hazan, T., Singer, Y. (2011) Adaptive Subgradient Methods for Online Learning and Stochastic Optimization", JMLR

algorytmy Adadelta, RMSProp, Adam)

RMSProp (Hinton, 2012)

$$w(t+1) = w(t) - \frac{\eta}{\sqrt{v(t)}} \nabla E(t)$$

gdzie $v(t)$ jest wykładniczo ważoną średnią kroczącą gradientów

$$v(t) = \beta v(t-1) + (1 - \beta) [\nabla E(t)]^2$$

- modyfikacja AdaGrad zapewniająca lepszą zbieżność dla nie-wypukłych funkcji
- największy wpływ na wielkość $v(t)$ mają gradienty z ostatnich iteracji
- β kontroluje skalę długości ruchomej średniej $\beta = 0.9$
- dobre wyniki w połączeniu z momentem Nesterova

Adaptive Moment Estimation (Adam)

$$w(t) = w(t-1) - \frac{\eta}{\sqrt{\hat{v}(t)}} \hat{m}(t)$$

Estymaty pierwszego (średnia) i drugiego (wariancja) momentu gradientów

$$m(t) = \beta_1 m(t-1) + (1 - \beta_1) \nabla E(t)$$

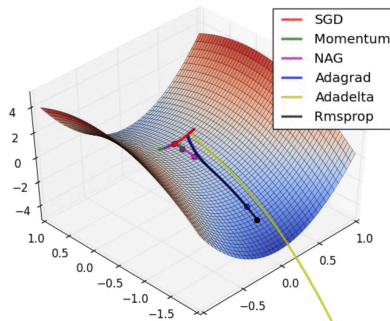
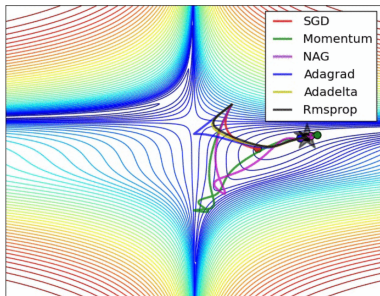
$$v(t) = \beta_2 v(t-1) + (1 - \beta_2) [\nabla E(t)]^2$$

Poprawka na odchylenie w stronę wartości 0 (z powodu zerowych początkowych wartości estymaty)

$$\hat{m}(t) = \frac{m(t)}{1 - \beta_1}, \quad \hat{v}(t) = \frac{v(t)}{1 - \beta_2}$$

współczynniki zanikania $\beta_1 = 0.9$, $\beta_2 = 0.999$
stała uczenia $\eta = 0.01$

Porównanie

👉 An overview of gradient descent optimization algorithms

Podsumowanie

- DNN dla danych bez struktury (przestrzennej, czasowej)
- w większości zastosowań ReLU sprawdza się bardzo dobrze
- Adam w wielu przypadkach lepszy od innych algorytmów z domyślnymi parametrami η, β_1, β_2
- SGD z zanikającą wykładniczo wartością stałej uczenia może dorównać algorytmom takim jak Adam